Ч. 282 (13.481). Львів, четвер 26. жовтня 1933. Ря. LIV.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Проломана польська мовчанка про голод в УСРР.

Заповідь нового голоду в 1934 році!

Совітофільська манія, яка обхопила польську пресу у звязку з недавніми міжнародніми подіями, проявлялася м. і. у раптовій зміні становища супроти внутрішніх відносин на терені Совітів. Ми вже писали раз про те симптоматичне явище, якто наче під кивком чародійної палочки щезла багата до того часу хроніка совітських страхіть, злиднів і дивоглядів. „Бунт молодих“, підкреслюючи, що „ми не є в приязні з Совітами“, мелянхолійно зазначував, що його позиція ізольована: його польські земляки — мовляв — може і думають так само, але того голосно не говорять. І мовчала польська преса не лише про те, чи варта і треба з Совітами надто заприязнюватися, але взагалі про все, що бодай в найменшій мірі могло ввести у настрій приязни якісь нотки дисонансу, якісь нотки незручночсти. Та мовчанка пішла так далеко, що простяглась навіть на внутрішньо-совітські події, які голосним відгуком розляглись уже по всьому світі. Адже без огляду на покращання французько-совітських взаємин і захоплених описів п. Еріота про совітський рай, французька преса не вагалася ствердити страхітливий голод на Україні, його причини в експльоататційно-рабунковій господарській політиці Москви та його наслідки — у людоїдстві і дальшій хвилі терору, як єдиного засобу причини голодових бунтів. Польська преса мовчала. Про антиукраїнський терор писала як про загибіль української нації з пророчистою радістю між рядками, що ось на очах чужі, російсько-більшовицькі, руки фізичною силою ліквідують українство як міжнародню проблему і делікатно натякала, чи не скористатиб і собі з тої знаменитої поглядової лекції. Але про голод, як явище совітської дійсности, польські часописи все ще мовчали. Аж мовчанка та стала моторошною і для деяких самих поляків. Їх ще мабуть небагато, — а всеж виступають вже на сторінках великих польських часописів одиниці, які сміливо валять останню барієру, що поза межами Совітів закривала собою совітську дійсність.

Ось у виленському „Слові“ п. В. Харкевич в обширній статті п. н. **„Крик без відгуку“** зупиняється над відомою відозвою українського греко-кат. епископату та обурюється з приводу мовчанки польського громадянства.

„Ніякого відгуку... Ніякого, навіть найменшого відгомону не викликала поза українським громадянством розпучлива, повна трагічних ноток відозва греко-католицьких епископів в справі „агонії України“... Дивна це річ. Бо колиб навіть не пройнятися змістом оклику українських епископів, сама форма повинна була звернути на себе більшу увагу: не часто діється, що саме в такий спосіб промовляє церковна єрархія...“

Навівши відозву українського епископату, автор пише таке

„Розпучливі слова унійтських епископів безперечно випливають так з релігійних почувань як і з національних; достойники церкви не криються з цим. Це оповідок і викликає власть, оце стануть хтось « рокі загибаючих українців, оце духовники взивають до молитов і пожертв, щоби в молитві получитися з мучениками...“

І жаліє автор, що ніхто з поляків не думає про те, що „в країні мук і неволі“ гинуть і українці й кілька міліонів білорусів та близько міліона поляків... І безпосередньо після того переходить взагалі до становища супроти більшовизму як атеїстичного світа, якому повинен протиставитись світ християнської цивілізації.

У вище згаданій статті бачимо два моменти: 1) що знову одна людина жахається дивної поведінки своїх земляків, і 2) що найшлась така людина, яка ті свої сумніви висловлює.

Зовсім іншу статтю находимо у найновішому „Курієрі Варшавскім“ (з 23. ц. м.). Московський кореспондент того часопису Е. Ерго у статті п. н. **„В обличю голодової катастрофи“** стверджує понад усякий сумнів, що всупереч усім спробам московської влади затушувати голодову катастрофу — вона істнує та ще дужче зросте.

„Цьогорічні жнива вийшли в Росії знаменито (автор вживає термін „Росія“ в державному розумінню і — певне під впливом московської преси — поруч із терміном „Україна“ пише про „південь Росії“ — Прим. Ред.). Згідно з віродостойними обрахунками зібрано з 1 га пшениці й жита на 50 відс. більше ніж у мин. році. Ця обставина викликала оптимістичні настрої, яких відгуки швидко продісталися на сторінки західної преси, перекреслюючи менше голосні, бо **старанно тушовані Москвою** відгуки голодової катастрофи, яка діткнула цього літа сов. Україну й землі козацьких військ. Тепер треба ствердити, що цей оптимізм був передчасний. Показується, що наслідки „соціялізації“ хліборобства і цьогорічного голоду діткнули хліборобство України (в ориг.: Південної Росії — Прим. Ред.) глибше, ніж це передбачували найбільш неприхильні для Совітів обсерватори російського життя. Навіть вони не припускали, що розклад рільничого організму України і Півн. Кавказу станув так глибоко, що цьогорічні гарні жнива не викличуть розмірної поправи. Показується, що більш оправданий був песимістичний підхід до ситуації. Про це свідчать комунікати нар. комісаріяту хліборобства з Харкові, що торкаються ходу цьогорічних осінніх засівів на Україні. **З тих комунікатів віє гроза надтягаючої нової катастрофи.** Числа у тих повідомленнях свідчать про те, що Україна (Півд. Росія) вступила в період довготріваючої господарської депресії, яка **засуджує той квітучий колись край майже на цілковиту руїну.** Досить сказати, що до дня 1. жовтня ц. р. закінчено на Совітській Україні сівбу збіжа ледви на 5 міліонах га, себто на половині того простору, який був преліміновний у цьогорічних засівах збіжа. ...**Це заповідь неминучої голодової катастрофи, яка діткне в 1934 році Совітську Україну в далеко більшій мірі, ніж в цьому році.** Причини тої ситуації загально відомі. Вони вяжуться зі „славним“ експериментом „колективізації“, перед наслідками якого перестерігали Сталіна, Кагановича й інших володарів СРСР не лише „буржуазні“ критики комун. устрою, але перестерігала також їх власна „права“ опозиція. „Колективізація унеможливила відповідне переведення сівби в 1932 році, спричинила голод у 1933 році, унеможливила направу на довший період часу тому, що знищила підстави хліборобства, і тепер **довела до масової смертности, яка в нечуваний спосіб вилюднила цілу Україну...**“

Таким робом маємо найавторитетніше ствердження голоду на Україні — бо на сторінках чільного органу того політ. табору, який задля приязни з Совітами завжди казав лише про те, що Совітам приємно та мовчав про речі для них немилі. Маємо теж авторитетну заповідь нового голоду...

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ ОСВІТИ! ВИРІВНЮЙТЕ ВКЛАДКИ!

ДЕНЬ ЖАЛОБИ І ПРОТЕСТУ.

ЗАБОРОНА ВІЧ І ЗБОРІВ У СПРАВІ ПОДІЙ НА УКРАЇНІ В ДНІ 29. ЖОВТНЯ Ц. Р.

Комунікат Українського Громадського Комітету рятунку України у Львові.

Дня 24. жовтня ц. р. начальник виділу безпеченства у Львівському Воєвідстві подав до відома представникам Українського Громадського Комітету рятунку України, що влада не може дозволити на прилюдні віча та збори, заповіджені з приводу голоду на Україні на день 29. жовтня ц. р. За мотив до такого рішення влади начальник виділу безпеченства подав атентат на урядовця совітського консуляту у Львові.

Це рішення влади подає Комітет цією дорогою до відома нашому громадянству з тим, що решта програми дня жалоби остається без змін.

ЗА ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ:

В. Мудрий голова, З. Пеленський секретар.

Комунікат Української Парляментарної Репрезентації.

В дні 23. жовтня ц. р. відбулося засідання Української Парляментарної Репрезентації, на якому полагоджено отсі справи:

1) При перевиборі президії У. П. Р. вибрано одноголосно всіх дотеперішніх членів, а саме;

Голова — д-р Дмитро Левицький;

Заступники голови — д-р Антін Горбачевський,

д-р Володимир Загайкевич,

Остап Луцький;

секретар — Дмитро Великанович.

2) Обговорено справи, що вяжуться з нашими працями в соймі та сенаті у часі найближчої сесії.

3) Обговорено справу участи членів У. П. Р. в дні жалоби 29. ц. м. та ухвалено, що всі наші посли і сенатори віддають себе до диспозиції Краєвому Комітетові Рятунку України.

4) Вислухано звідомлення наших делегатів пос. **Мілени Рудницької** і пос. **Зиновія Пеленського** з поїздки за кордон та ухвалено в тій справі слідуючу резолюцію:

Українська Парляментарна Репрезентація приймає до **одобрюючого відома** звіт своїх делегатів-послів, з їх поїздки за кордон у справі акції голодуючій Україні і їх участи в Конгресі Національних Меншин у Берні.

5) Продовження засідання У. П. Р. в дні 2. листопада 1933. год. 11-та у Львові.

За Президію Української Парл. Репрезентації:

Д-р Дмитро Левицький в. р., голова.
Дмитро Великанович в. р., секретар.

У справі одної статті.

ЗАЯВА.

В „Учит. Слові“, органі „Взаїмної Помочі Укр. Вчительства“ появилася в числі за жовтень ц. р. стаття під заг. „За чистий ідеал виховання й ідейного виховника“, якої зміст викликав серед українського громадянства схвилювання та настроїв його неприхильно до редакції „У. С.“ зглядно до проводу учительської організації.

Згадана стаття відбилася голосно на заг. зборах Повіт. Союзу Кружків „Р. Ш.“ у Львові в дні 14. жовтня ц. р., що „Нова Зоря“ подала у виїмках у звіті з цих зборів у числі 79.

Тому, що не ввесь український загал поінформований про зміну проводу в учит. організації, пригадую, що від липня ц. р. я не є в її проводі, а тимсамим **не відповідаю за зміст згаданої статті і з ним не годжуся.**

Іван Стронський, емер. учитель.

Проти клевети.

Заява посолки Мілени Рудницької.

Повернувши в неділю 22. ц. м. з закордону, куди ми з тов. пос. З. Пеленським їздили як делегати Українського Громадського Комітету Ратунку України й Української Парляментарної Репрезентації для ведення перед чужими чинниками акції в користь голодної Великої України та для наладнання звязку з Українськими Ратунковими Комітетами, що оснувалися в европейських осередках української політичної еміграції, довідалася я, що в часі моеї неприсутности „Ілюстровани Курер Цодзенни" повів проти мене найбільш неперебірчиву калюмніяторську кампанію. Щойно вчора я познайомилася з кількома статтями і замітками того часопису і стверджую, що всі його закиди проти мене як „агентки Берліна" і т. і. є нікчемною клеветою, а величезна більшість його „інформацій" про мій побут за кордоном є брехливою і злобною видумкою.

Мілена Рудницька.

—o—

Протиподаткові демонстрації в Парижі.

ПАРИЖ, 24. . ПАТ. У звязку з дискусією над державним проєктом фінансової реформи низка організацій, а перш усього федерація платників і професійний союз шеферів рішили демонструвати перед палатою депутованих. До акції прилучилися власники таксівок і вантажних самоходів. Перед парляментом самоходи зробили велику запору. Поліція не допустила манїфестантів на площу, однак демонстранти створили запору самоходів на сусідніх вулицях, припиняючи всякий рух. Арештовано біля 200 манїфестантів. Демострації проти оподаткування самоходової бензини були теж на провінції.

—o—

Французький уряд провалився.

ПАРИЖ 24. X. ПАТ. На основі подрібних обчислень за урядом упали такі голоси: 29 соціялістів, 19 французьких соціялістів і соціяльних республикан, 12 незалежної лівиці, 155 радикалів і соціяльних радикалів, 4 незалежних, 12 радикальної лівиці і 9, що не належать до ніякої ґрупи. Решта угруповань голосувала проти уряду. В год. 2 вранці, палата депутованих повалила уряд Даладієра більшістю біля 30 голосів.

ПАРИЖ 24. X. ПАТ. На нічному засіданні палати депутованих була дискусія над фінансовим проєктом, що торкається урядничих плат, при чому уряд поставив справу довіря. Після голосування, яке повалило уряд Даладієра, дотеперішній премієр і його товариші зредаґували димісійне письмо, яко предложено президентові республики в год. 3. 30 в ночі.

ПАРИЖ 24. X. ПАТ. Уряд Даладієра подався до димісії. В голосуванні над вотум довіря уряд одержав 241 голосів проти 329.

ПАРИЖ 24. X. ПАТ. Політичні розмови провідників поодиноких ґруп розпочалися від рана. В розмовах рахуються поважно зі створенням кабінету концентрації з угрупуванням до центра. Як кандидатів на премієра вичисляють Сарота, Шотампа, Бонета і де Монці. Всі будуть покликані до президента республики задля переведення спеціяльних розмов

—o—

Радянсько-американське зближення.

МОСКВА 24. X. ПАТ. Вчора виїхала звідси до Туреччини делеґація радянського уряду на свято 10-ліття турецької республики. Провідниками делеґації є комісар війни Ворошилов і комісар освіти Бубнов. Комісар закордонних справ Літвінов зреаліґнував з виїзду до Анкари, бо має їхати на Риґу і Берлін до Вашинґтону. Літвінов виїде туди з першим заступником голови Ґосплану, Межлауком, що є кандидатом на становище першого амбасадора СРСР у Вашинґтоні. Кандидатом на амбасадора Зл. Держав у Москві уважають теперішнього американського посла в Ризі Макса Мюрея і бувшого голову американської комісії допомоги голодним у Радянщині 1921 р., полковника Гаскела. На основі вісток з американських кол Літвінов має відїхати до Вашинґтону з Гамбурґа 26. ц. м. кораблем „Мангетен".

—o—

Після атентату в консуляті СРСР. у Львові.

Атентатчик.

Спричинник замаху на консулят СРСР у Львові називається **Микола Лемик**. Він скінчив 18 літ і походить із села Солова, пов. Перемишляни, з заможної селянської родини.

Лемик є студентом І. року на математично-природничім виділі львівського університету. Скінчив акад. гімназію у Львові. Подробиці слідства, що відносяться до особи атентатчика і приготовної акції, не можуть бути покищо виявлені з уваги на хід слідства. Наразі подано тільки до відома, що Лемик є нотований в картотеках політичної поліції у Львові і був уже раз арештований після відомих подій на Личаківському цвинтарі в часі відслонення памятника Франка. Оборону Лемика взяв на себе, як довідуємося, адв. д-р Степан Шухевич.

Слідство в справі атентату ведуть дальше і судові чинники і поліційні органи під проводом начальника слідчого виділу надком. Петрі.

Конференції.

В понеділок у пополудневих годинах зложив радник варш. посольства СРСР п. Подольський в товаристві делеґата мін-ва закордонних справ п. Залеського візиту львівському воєводі Беліні-Пражмовському. У воєводи відбулася конференція, в якій взяли участь, крім представника посольства СРСР і делеґата мін-ва закорд. справ, прокуратор окружного суду д-р Хіровський і віцепрокуратор д-р Прахтель-Моравянський. По тій конференції радник Подольський і радн. Залеський були у прокуратора апеляційного суду п. Дембіцького, де відбулася теж довша конференція у присутности прок. д-ра Хіровського. Радн. Подольський цікавився дуже живо низкою подробиць, які дотичать слідства.

Транспортація тіла.

В год. 7. веч. в Інституті судової медицини віцепрок. д-р Прахтель-Моравянський видав домовину з тілом Майлова представникам посольства СРСР. Після того домовину зложили на самохід похоронного заведення і відставили на залізничий двірець. На двірці, в його лівому крилі, зібралися представники влади, аби бути присутніми при урочистому зложенні тіла Майлова до ваґону. По кондоленціях і поляках поїзд з домовиною рушив у дорогу в напрямі Шепетівки, де прибудуть представники СРСР, які відберуть на границі домовину і відвезуть до Москви.

Представники посольства СРСР відїхали в понеділок вечором до Варшави. Відїхав також редактор „ТАСС"-а і кореспондент „Ізвєстій" Ковальський.

„Ізвестія" про львівський замах.

Головний пресовий орган СРСР „Ізвестія" містить на тему атентату такі думки: „Слід устійнити звязок поміж замахом на совітський консулят у Львові і протибільшовицькою кампанією, піднятою з виїмковою заїлістю в останніх місяцях у частині Польщі. Ту кампанію інспірують і фінансують протибільшовицькі мужі, які завсіди прямували до війни Польщі з СРСР і протиставилися зближенню поміж Польщею і СРСР, яке в цьому році зродилося. Кампанія та побила всі попередні рекорди великою скількістю розсіваних калюмній. Треба ствердити, що толеранція деяких польських органів влади супроти прихильників Петлюри й інших смертельних ворогів Сов. України, причинилась до розвитку тої кампанії. Львівський замах є без сумніву новою спробою перешкодити зближенню СРСР і Польщі. Радянська прилюдна опінія очікує, що польський уряд ужиє всіх необхідних засобів, аби викрити посередніх і безпосередніх спричинників замаху, а також їх інспіраторів, та що атмосфера, яка сприяла замахові, буде розвіяна".

Три розправи перед наглим судом.

В середу 25. ц. м. починається у Львові наглий суд, перед яким стає член ОУН **Северин Меда**, що виконав револьверовий замах на поліційного аґента Михайла Тендая на вул. Францішканській. Боронить адв. д-р Лев Ганкевич.

В найкоротшому часі відбудеться знову наглий суд над членом ОУН **Миколою Лемиком**, а небавком потім правдоподібно ще й **третій наглий суд**, перед яким мали би станути члени заговору, до якого не дійшло тільки наслідком стрілу Меди до поліц. аґента. В цій справі, як повідомляє польська преса, перебуває у слідчій вязниці пять осіб, у тому числі один гімназ. ученик, вихованок львівської Малої Семинарії і чотирьох студентів університету.

За ревізію угорських границь.

ЛЬОНДОН 24. X. ПАТ. „Івнінґ Стандард" заповідає, що в найближчих місяцях розпічнеться в Льондоні акція за ревізією трактатів у Тріянон. Заломання розброїної конференції, зброєння Німеччини і внутрішні клопоти Австрії додали духа Угорщині, яка, використовуючи загальне замішання, хоче натиснути на ревізію своїх границь. Ґр. Бетлен виголосить в Льондоні три відчити про середущу Европу. Пропаґандова акція Угорщини рахує на піддержку ґрупи англійських послів, що була в літі на Угорщині й студіювала спеціяльно територіяльні справи.

Німецький одноцілий фронт.

БЕРЛІН 24. X. ПАТ. У звязку з іменуванням намісника Баварії, ґен Епа почесним головним командантом Кіфгайзербунду, найбільшого в Німеччині союзу комбатантів, відбулася вчора в Берліні парада, за якій ґен. Еп виголосив довшу політичну промову. Найсильніше враження зробили такі слова промовця: Свідома співпраця поодиноких союзів мусить побіч урядової державної політики виказати заграниці, що тепер повстала нова Німеччина. Боротьба йде за те, чи наші противники згодяться признати нам рівні життєві умовини або чи самі будемо приневолені станути на шлях, що веде до реалізації наших намірів. В найближчих тижнях будуватимемо суцільний фронт, щоби задокументувати заграниці, що нарід похвалює політику свого вожда Гітлера і стоїть за ним.

—o—

По широкому світі.

— В Москві арештовано трьох визначних письменників М. Ердмана, Вол. Маса і редактора гумористичного відділу „Комсомольської Правди", Ем. Кроткого, за авторство і поширювання сатиричних віршів з критикою радянського режіму та зневагою Сталіна.

— Румунський король Карло стрінеться 29. ц. м. з болгарським королем Борисом на королівській яхті на Дунаю.

—o—

„Маок".

Львів, 24. жовтня 1933.

Є в Індіях страшна своєрідна недуга „маок". Опанована нею людина жене перед себе безтямки, наосліп з набіглими кровю очима, з піною на устах, з ножем у руках і мордує, ріже та нищить усе, що стріне по дорозі. На остерігаючий крик „маок, маок" люди замикають мерщій двері і вікна, прячуть весь прибуток з дороги навіженого і зі страхом в очах слідкують за ним з безпечного місця.

Ця жахлива картина з таємничих Індій насувається мимоволі на думку, як читати деякі голоси нашої преси. Безпримірна в історії інших народів, безтямна воля нищити весь наш громадський дорібок, всі наші інституції. Накликується до походу безробітних на наші установи, аби ці установи знищити морально, аби викликати думку, що вони є причиною безробіття, або, що вони можуть, а не хочуть зарадити безробіттю. І діється це в той мент, коли наші інституції тиснені зі всіх сторін *відомою* діяльністю докладають всяких можливих зусиль, аби утримати на поверхні рештки нашого національного майна та забезпечити — доки вдасться — кусок хліба тисячам родин наших службовиків. Висувається заміт, що деякі наші установи дали гроші на якийсь там анонс. Цілі дві довгі статті — а ціль їх та сама, що посередньо: представити наші інституції як осередки національної зради. І тут саме виявляється щось більше як злоба авторів статті. Бож авторам докладно відомо, в яких обставинах підписується такі „датки", хто за них старається, хто за ними інтервеніює і що грозить нашій фінансовій чи торговельній установі, залежній від пребагатьох ріжних чинників, — відмовити такий „даток". Відомо також добре авторам статтей, кільки наші установи жертвують на наші народні цілі. Чомуж автори вибрали саме тільки одну справу, не з нашої вини за мало спопуляризовану?

Хто є автором цеї акції проти наших установ? Дві ґрупи людей. Одна — це високо кваліфіковані, дипльомовані інтеліґенти. Недавно були в проводі своєї станової спілки. Спілка мала всі завдатки стати нашою національною гордістю стати осередком нашого економічного

життя, взірцем для інших наших спілок. Але спілка впала та потягнула за собою руїну кількох наших установ і приватних одиниць. Виявилося, що провід спілки доробив махінації з векслями. І люди з цього проводу спілки явно засновують тепер свою „партію“, видають свій орган і „санують“ наші установи. Трагічний приклад поновоєнної моралі.

Друга група — це політики-невдачники. Тепер творять спільний фронт з „економістами“-невдачниками в офензиві на наші установи. І цим людям, ради розбудження сензації, ради розбурхання найнижчих підозрінь супроти напрацьованих робітників і керманичів наших установ, що падуть під ударами кризи, не бракує відваги штовхати ззаду ножем у спину і ставити їх у становище... народніх запроданців.

Ці панове пишуть, бо легко перо ходить. Кидають болотом на ліво і право, бо вони не несуть ніякої відповідальности на своїх плечах. А вате присвоїли собі право безмежної і злобної критики всього, що робиться. Але цікаві ми знати, що сказалиб ті пани, колиб так у нас поведено рішучо відпір проти ріжних „аносвів“, а через те потерпіла установа, а кількох службовиків опинилося без праці. Ці горлачі перші крикнулиб знова „фашизм“, але у тім випадку не за національну „зраду“, а „недбальство“, що за таку „дурницю“ пошкоджено установі.

Прийдіть, панове, і подивіться, як у нас працюють, з чим у нас борикаються, як нас усі бють, а тоді побачите, як болюче і ви нас вдарили. Але це мабуть до вашої свідомости не дійде. За трудне!

Службовик.

Деякі риси з життя й праці ВУАН.

Ще раз постанови. — Наукова пятилітка. — „Єдино-наукові“ методи.

З часу підписання складу Всеукраїнської Академії Наук „громадсько-політичним“ елементом відбулися великі зміни у самій структурі Академії, і у внутрішнім її житті.

Теперішня структура ВУАН така: замісць попередніх трьох відділів, а саме історично-фільольогічного, фізично-математичного та соціяльно-економічного, ВУАН має тепер у свому складі лише два відділи — природничо-технічний та соціяльно-економічний, куди як окрема секція ввійшов колишній історично-фільольогічний відділ. Ця зміна повстала в наслідок того, що вся наукова робота ВУАН має бути присвячена проблємам соціялістичного виробництва та виконанню тих завдань, які ставить перед ВУАН більшовицька влада й комуністична партія для соціялістичної реконструкції країни.

Про цілковиту підпорядкованість наукової роботи ВУАН директивам комуністичної партії свідчить найкраще протокол сесії Ради ВУАН в днях 8—9 червня 1932 р., поміщений у ч. 4 „Вістей Всеукраїнської Академії Наук“ за 1932 р.

У своїм справозданні, яке 20. квітня 1932 р. зробила Президія ВУАН Президії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету (скорочено ВУЦВК) просто вказується, що „ВУАН поклала в основу своєї роботи на другу пятилітку постанови XVII. партконференції“. („Вісті“..., ч. 4, 1932., стор. 11-а).

У відповідь на цей реферат Президія ВУЦВК-у зі свого боку дала ВУАН цілу низку доручень „у світлі постанов XVII. партконференції“ щодо розроблення в першу чергу деяких проблем з економічних і технічних питань.

Не стану тут перераховувати всіх тих проблем, які має в першу чергу розробити ВУАН на доручення Президії ВУЦВК-у, вкажу лише, що дві проблеми завдадуть, мабуть, найбільші труднощі для їх опрацювання саме тепер, коли український нарід вигибає від голоду: це — „наукові засади раціоналізації харчування людности“ та „гіпотеза людности УСРР в другу пятилітку за станом, віком, тощо“. (Див. стор. 30 і 31). Мабуть і Президія ВУЦВК-у передбачала ці труднощі, бо в окремій постанові зазначила, що ВУАН успішно упорається з проблемами, які їй доручено, якщо вона опанує „матеріялістичну діялектику методу Маркса-Леніна...“ (Див. стор. 31).

В нагороду за підпорядкування своєї наукової роботи директивам більшовицької влади та комуністичної партії ВУАН дістала таку атестацію від Президії ВУЦВК-у: „ВУАН увімкнулася своєю науковою роботою у велику історичну справу перетворення України, під проводом Ленінової партії і радвлади, на країну могутньої соціялістичної індустрії і найбільшого в світі соціяльництва. Подолавши спадщину СВУ (Спілки Визволення України. С.), ВУАН знайшла шлях до робітничо-селянських мас, розгортаючи дедалі більше, поруч науково-дослідної роботи, науково-популяризаційну діяльність. Цьому процесові внутрішнього зростання, зміцнення і широкого розгортання наукової роботи сприяло, зокрема, влиття до Академії видатних науковців-академиків і наукових співробітників марксистів-партійних і позапартійних.“ (Див. стор. 28 і 29).

Відкриваючи сесію Ради ВУАН 8—9 червня 1932 р., президент Академії акад. О. Богомолець підкреслив у своїй промові, що „наука партійна. За кордоном вона — зброя пригнічення пролетаріяту. У нас — засіб активний, що за його допомогою робітнича кляса під проводом компартії будує соціялістичне суспільство.“ (Див. стор. 11). Згадана тут сесія Ради ВУАН займалася виключно обговоренням пляну роботи ВУАН на найближчу пятилітку. У відчиті на тему „Основні контури пятилітнього пляну Всеукраїнської Академії Наук“ акад. О. Палладан вказав, які саме проблєми має опрацювати ВУАН за час чергової пятилітки: „Завершення соцреконструкції, створення новітньої технічної бази, повне усуспільнення всіх основних засобів виробництва, організаційно-господарське зміцнення колгоспів, організація соціялістичного побуту, великий розвиток соціялістичних форм праці, здійснення завдань культурної революції та активних свідомих будівників безклясового соціялістичного суспільства — ось усе це треба відбити в плянах нашої Академії на другу пятилітку“. (Див. стор. 33). Накреслений акад. О. Палладіном плян ВУАН дуже виразно свідчить про те, як занадто стираються межі поміж вищою науковою установою та програмою комуністичної партії.

Всеж слід зазначити, що серед присутніх на цій сесії Ради ВУАН знайшовся один, який виступив на захист студіювання минулого (акад. М. С. Грушевський не брав участи на зборах цієї сесії, бо його, як відомо, виселили за межі Сов. України). „У нас часто — так говорив представник від Народнього Комісаріяту Освіти С. Мінкевич — за актуальне розуміють тільки те, що було та що є лише за доби пролетарської революції і революції 1905 р., бо тоді була революція, а спуститися до історичного минулого і розробляти історичні проблєми з погляду сьогоднішнього дня — це нібито дехто вважає за неактуальне. Такі погляди, звичайно, неправильні. В історичному минулому можна знайти найактуальнішу тему на сьогодні. Ми не повинні забувати, що науковий колектив Радянської України й цілого Союзу є провідний колектив у методологічних питаннях всього світу. І коли над питаннями минулого працює цілий світ, то ка-

---

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 26. ЖОВТНЯ 1933.

ГАЛАКТІОН ЧІПКА.

ПОЗА РІДНІ МЕЖІ.

II.

Другий день нашої прогульки встав вітряний, але погідний. Тільки великі плахти хмар неслися по небі і грозили, що кожної хвилі зберуться в гурму та люнуть на нас дощем.

Тому тільки поверховно оглядаємо Івонічі і далі — в дорогу. На відїзднім питаю якогось івоничанина:

— А українці тут живуть?

— О, ні! Івонічі чисто польський, але довкола є їх ще досить.

— А бідаб їх узяла! Так далеко на захід і вони ще є!?

Івоничанин безрадно здвигнув раменами.

— Що робити! Від віків тут живуть...

Виїзджаємо з Івоніча з приємним почуттям, що ми ще є поза рідними межами. Певно, та й десь на долах, на право від нас, уже давно чужонаціональне море, тут ми весь час ще своїми водами пливемо.

Але як на злість наш шлях скручує на право. Радіб побачити якусь ознаку нашого і щораз питаємо:

— Церква чи костел?

— Костел! — відповідають нам.

Мейсце Пястове... Рогі... Рувне...

Може це і нові назви, може змінені — все одно. Леàви, чи хто памятає ще, як вони колись називалися.

Ось якесь містечко. Вїзджаємо на ринок і стаємо набрати бензини. Містечко Жмігруд називається.

— Цікаво, як воно по українськи? — Каже хтось із нашого товариства.

— Певно Жмигород! — додумуюся. — Жмеринка... жмикати... жмати...

Висів з авта і розглядаюся по ринку. В одній куті цього статуя покровителя пожарників — св. Фльоріяна. Святий розмальований на весело: Синявою коновкою лиє зелену воду на червоний вогонь, а й сам має кілька красок на собі. Я не критик від мистецтва і не можу в цій справі забирати голосу. Добре це виглядає чи ні. Лишаю це людям, які.., деколи ще менше розуміються на тім як я.

Біля св. Фльоріяна маленька фірчина, а коло фірчини чоловічок з батогом. Голова похилена, ноги в ходаках — щось мене торкнуло. Піду спитаю хто він і звідки.

— Ви русин чи поляк?

Схилена голова піднеслася і на мене глянули два маленькі чорні очка. Допитливо, підзорливо, недовірчиво.

— В-и русин, правда!?

— Русин! — відповідає.

— А звідки ви?

— З Котів, півтори милі від Змигорова.

— Від чого кажете?

— Від Змигорова.

— То Жмігруд по руськи... Змигорів.

От і маєш! Хто був би додумався до такої назви! На жадній карті його не найдете, ніхто її не знає, хіба лемко з Котів пригадає собі... Але чи тільки Змигорів одинокий! Він лежить далеко на заході і вже тільки одним боком зачіпає за нашу територію. Про Нови Загуж, який ще добре по нашім боці, я думав, що він називається Нове Загіря. Не стидаюся признатися до того, бо знаю, що багато наших подібно думає.

— А ви православний? — питаю далі лемка.

— Православний. Вже штири роки.

— Чомуж ви перейшли?

— Бо передше ми не били ни поляки ни русини. А тепер ми тверді русини.

— Хтож у вас священиком?

— О, барз твердий русин. Шварка. З Волина.

— А по якому к..з..я говорить?

— По росеньски.

— І ви розумієте?

— Розумієме, іно не вшитко.

Я собі уявляю як то „не вшитко“ виглядає. А ще ліпше уявляю собі як виглядає ціле те село. Зате не можу собі уявити як може один українець зрікатися номінації на лемківського католицького епископа, а другий на волинського православного...

Бензина набрана, мотор грає, бувай здоров лемку з Котів, якому о. Шварка з Волина гварит по росеньски. Може ще й для тебе і твоїх Котів постараються твої старші брати за священика, який не буде тебе втолочувати в російську націю. Ти твердий і чесний, пережив і переживаєш неодно, то напевно доживеш кращих днів!

За Змигоровом Горлиці...

Хто з передвоєнних людей не памятає отої поетичної назви малого підкарпатського містечка. Там розігралася одна з найбільших битв світової війни. Плян її виробив ген. Гецендорф, перевів ген. Макензен, а виконали австрійські і німецькі вояки. І ті, що вернулись потім до своїх домів і ті, що вже ніколи не вернуться. Куди не глянути ще нині видніють сліди боїв. А крім цього цвинтарі, хрести, памятники.

На однім памятнику напис: „Чужою була вам земля, яку ви боронили, тепер, коли вас приняла до себе стала вашою матірю.“

Німецький памятник і направду чужою була їм ця земля. Але боронили вони на ній своєї волі, своєї потуги і тому гинули без скарги на устах. Хто зна чи не ліпше боронили її як ми... Грибів...

Ярмарок у містечку. Крізь гущу рогатої худоби, підвод, продавців і купуючих пробитися тяжко. Впадає в око один обяв: коні далеко кращі як у наших сторонах. Ніде правди діти — не має наш галицький селянин любови до коня. Запряже свої „котята“ до тяжкого воза, шмагає по ребрах, а під вечір поставить коло стріхи і..ж! Від Грибова починаються гарні коні — з..д.. що вже не наші люди. Десь-не-десь попа

жу, як не нам, передовому колективові, треба просунути наперед цю справу?" (Див. стор. 54).

Не будемо дивуватися тому, що для обґрунтування необхідности студіювати минуле доводиться покликатися на провідну ролю більшовицьких учених. Що методольогія цих учених має стати зразком для всього світу — це аксіома, яка не потрібує серед правовірних комуністів будьяких доказів. Томуто з невротумілою для нас самопевністю вчить акад. О. Палладін закордонних учених, подаючи ВУАН звіт про свою участь на XIV Міжнародньому фізіольогічному конгресі в Римі (в днях 29. серпня — 3. вересня 1932 р.), що „тільки диктатура пролетаріяту, озброєного теорією Маркса-Леніна-Сталіна, забезпечує справжній поступ науки." (Див. стор. 76).

Однак не треба думати, що наукові діячі на Сов. Україні справді „увімкнулися до соціялістичного будівництва", як це запевняв акад. О. Богомолець на сесії Ради ВУАН 8—9. червня 1932 р., — цьому перечить уже той факт, що серед 79 академиків, яких намічувалося в 1931 р., лише 8 академиків належало до комуністичної партії. (Див. стор. 27).

Правда, за останній час праці деяких українських учених все більше рябіють цитатами з Маркса-Енгельса-Леніна-Сталіна, але ця „марксівська фразеольогія" є один із засобів боротьби за істнування для пересічного громадянина на Сов. Україні, в тім часі, розуміється, і для українського вченого.

Ст. Сірополко.

ДОЛЯР ВПАДЕ?

З Вашингтону повідомляють, що перші трансакції закупна золота згідно з новим монетарним пляном відбудуться небаром. Ціна золота буде мабуть вища від цін на льондонськім і париськім ринку. Акція ця має увільнити доляр від контролі льондонських і париських банків і европейських спекулянтів. Рузвельт думає, що в такому випадку доляр упаде, а рівночасно зросте світова ціна золота, бо нововипродукованого золота не висилатимуть за кордон.

ЗВИШКА ДОЛЯРА Й ФУНТА В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 24. 10. ПАТ. Париська біржа на вістку про упадок кабінету зареагувала нагальною звишкою курсу доляра та фунта. Передполуднем нотували доляр 17.97, а фунт 83.20.

—o—

КОРАБЕЛЬНА КАТАСТРОФА.

СІНГАПОР, 24. 10. ПАТ. У неділю вечором затонув підчас бурі корабель „Тронч". Із 28 людей залоги врятувалося лише 9.

деться ще миршавенький коник — знак, що наші недалеко.

В Новім Санчі — остання церква, яку можна побачити в дорозі до Закопаного. Місто гарне, чисте, завбільшки як Стрий. Там і Дунаєць, до якого горами доходять наші села.

За Новим Санчем уже навіть не питаємо чи костел чи церква, хоч можна їх брати і за одно і за друге. Перехрещення архітектурних впливів.

Але по огорожі коло костелів можна присягати, що це за святиня. Ні в одній місцевости Галичини нема таких гарних мурів, чи парканів довкола церков. Те саме і з приходствами: всі гарні, чисті, з добрими будинками і з цілою огорожею. Не так як у нас, де плоти і будинки по приходствах стали предметом приповідок, анекдот і сміховинок.

Від Нового Таргу зачинається гуральський світ. На овиді вийринули могутні стіжки Татр, у містечку зявились гуральські строї. Коні чимраз кращі.

Поронін. Мовби передмістя Закопаного. Переїзджаємо попри почту, нині вже історичний будинок. Тут перед війною сидів „сам" Ленін і „сам" Троцький, а в пивниці мали тайну друкарню. Дуже вона тайна не була, але Австрія уважала її за тайну, хоч і нешкідливу. Здається ніхто з поронінських громадян не підозрівав, що ці два люді потрясуть колись цілим світом і видадуть більше засудів смерти, як видали в Пороніні сотиків.

Минаємо почтовий будинок, нічим на зверх нецікавий, а в такою славною минувшиною і швидко вихоплюємось поза село. Пакт неагресії своїм порядком, але згадка про тих двох мешканців Пороніна все таки не дуже підсичує буржуазний гумор.

Звечоріло. Рефлектори пробили сумерк і поклалися на дорогу. Починає накрапати дощ...

Перед нами в долині Закопане — ціль нашої дороги.

—o—

Переговори в справі створення кабінету.

ПАРИЖ, 24. 10. ПАТ. Президент Лебрен переговорював нині з представниками палати та сенату. Насамперед приняв предсідника фінансової комісії парляменту Мальві та предсідника тієж комісії сенату сен. Кайо. Опісля президент республики конферував із гол. референтами тих комісій: пос. Жакіє і сен. Реніє. Опісля президент приняв предсідника парляменту Буісона і предсідника сенату Жаненея. Предсідник парляменту після півгодинної авдієнції, виходячи з Елізейської палати сказав журналістам: Президент республики хоче скоро покінчити кабінетну крізу. Він думає, що завтра вечором покінчаться політичні балачки. Балачка Лебрена з Жаненеем тревала з 20 хвилин. Жаненей після того, як вийшов із палати, сказав, що найважнішим обовязком теперішньої хвилини є безпека франка та країни. Жаненей думає, що теперішня палата є в силі запевнити це. Треба привернути замилування до ладу та дисципліни.

—o—

Вечір у роковини смерти Лесі Українки.

Дня 21. п. м., влаштувала львівська Філія „Союзу Українок" святочні сходини в нагоди 20 роковини смерти Лесі Українки. Реферат про значіння і вплив Лесі Українке на наше політичне життя — дуже синтетичний та прозлядний — мала п. Ліза Круківна, яка за 25 хвилин зуміла сказати чимало цікавого. Сольоспів п. Марії Свірської при акомпаніяменті проф. Ніжанковського викликав оправдані оплески. На репертуар п. Свірської склалися пісні виключно до слів Лесі Українки, а інтерпретація співачки прегарно віддзеркалювала настрій та психіку поетки. Третьою точкою програми була рецитація мр. Ірини Шкварківної двох віршів Л. У. „У пустині" та „Хвиля". Перший твір, сильно настроєвий, з біблійною закраскою віддала рецитаторка по мистецьки. Висловом враження, яке зробив цей вірш на слухачах, була хвилина мовчанки після закінчення рецитації. Другий твір „Хвиля", прегарну мельодійну річ, вислухали приявні, мов шуму морських хвиль — так вірно передала п. Шкварківна чудову музику слів поетки.

Після цієї частини свята почалася неофіційна частина, що дала нагоду гостям перевести кілька годин у милому настрою. Слід замітити, що до повного успіху свята причинилося ще й невибагливо, але зі смаком прикрашена саля.

Як зачуваємо, цим святом хоче Філія „С. У." у Львові почати низку подібних сходин, які мають получити реферати з товариським чаєм.

Гость.

—o—

Нова економічна установа.

Українська кооператива перерібки овочів „Продукція".

На українському національному господарському полі видко у нас таки щораз ширший поступ. Можемо виказатись численними фактами, що ми вже вийшли із давнього нашого одинокого поля хліборобської нації. Сильно ми вже вдерлися в ділянку торговлі тисячами ріжнородних кооператив і тисячами українських купців. Не станули ми в цьому тільки на обслузі села, але щораз численніші закладаємо станиці по містах (в самому Перемишлі в останньому часі 5 українців відчинило свої крамниці).

Ця розбудова рідної торговлі дала достаточну базу для рідного промислу. І хоч дуже у нас хромає організація наших грошевих засобів, без яких неможливий сильний розвій промислу, то всеж таки ініціятива поодиноких людей могла при впертій праці виказати тут несподівані успіхи.

Колись історія нашого розвою може і згадає українське приватне службівництво, яке при голодових своїх платнях майже одиноке під цю пору пробиває нові шляхи українського промислу. Коло кооператива „Зоря" на передмісті Богданівці у Львові за ініціятивою приватних службовиків повстало виробництво пасти до білля, шварцу і чорнила. Професійний союз українських приватних службовиків „СУПРУГА" дав почин продукційній кооперативі „Суспільний Промисл", що займається виробництвом знаної вже у нас цикорії „Луна".

Не лишаються позаду і службовики Народньої Торговлі. Їх професійна спілка, що шляхом дрібних ощадностей змогла призбирати за повоєнні роки досить значні, як на наші марні відносини, фонди, започаткувала ще одну продукційну кооперативу: „Продукція", до якої службовики Народньої Торговлі вложили вже уділами по зол. 50.— квоту около зол. 5.000 самого уділового капіталу. Надто цій кооперативі стають до помочі призбирані фонди службовиків „Народньої Торговлі".

Кооператива „Продукція" вибрала таке підприємство, яке своєю природою звязувало би нерозлучно українських селян з їх містом. Вона поставила собі за мету перерібку овочів на фабрикати, такі як мармеляду, повила, конфітури, джеми і т. п. На заході цей промисл тішиться великим розмахом, доставляючи населенню здоровий і дешевий харчевий продукт. У нас цей промисл був увесь в чужонаціональних руках, хоч сирівець для цього промислу походив від українців. Згідно з польською навіть статистикою найбільше площі під садами на цілу Польщу має Волинь. Отже садових овочів у нас на цілу Польщу найбільше. Крім цього поширюється у нас дуже швидко городництво, що також дає багато сирівців, як помідори, горох, фасоля тощо, для промислу „Продукції". Коли „Продукція" розвине намічений промисл, то причиниться сильно до піднесення українського села, даючи йому добрі ціни за сирівці, а заразом буде давати добрий та дешевий харчевий продукт містам.

Цього року кооп. „Продукція" приступила до виробництва овочевої мармеляди під контролею українських інжинірів-хеміків і продає її через Народню Торговлю, Львів, Ринок 36.

Уважаємо, що весь український загал прийме з радістю вістку про заложення української кооперативної фабрики перерібки овочів, тому просимо всі українські кооперативи і всіх українських купців держати у себе тільки мармеляду української кооперативи „Продукція", а всіх українців споживачів купувати лише мармеляду цієї кооперативи.

Кооператива „Продукція" основана на здорових фінансових підставах і має стати установою загально українського значіння. Тому кличемо всіх: Повітові Союзи, кооперативи, купців, урядовців, службовиків, міщан і селян — вступайте в члени цієї кооперативи і допоможіть їй стати на висоті важної національної установи. За інформаціями звертайтеся на адресу: „Продукція", Львів, Ринок 36.

—o—

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА.

ПАРИЖ, 24. 10. ПАТ. Біля Шербурга вискочив поїзд зі шин. Згідно з першими вістками вбитих є 40 людей.

—o—

НОВИНКИ

— **Відома кравецька робітня у Львові ВАСИЛЯ ГРЕСЯКА** перенесена під ч. 23 вул. Сикстуська, III. сходи, I. пов. Приймає замовлення на 40 проц. дешевше на мужеські вбрання, реверенди. Найліпші матеріяли на складі. 463 7—10

— **Нові римо-кат. парохії у львівській архидієцезії.** На основі декрету, виданого львівським архиепископом д-ром Твардовським, основано в останньому часі такі нові римо-кат. парохії на терені його архидієцезії: у Львові св. Вінкентія а Павльо, у Волкові, пов. Перемишляни, у Хромагорбі, пов. Стрий і в Плаучі Малій.

— **Ріки вилляли.** Наслідком недавних дощів піднісся значно стан води на Бистриці Надвірнянській. В Товмаччині піднісся рівень води на ріці Ворона на 3 і пів метра понад нормальний, наслідком чого вода виступила з берегів і залила поля та пасовиська.

— **Повінь на Буковині.** На всіх буковинських ріках і потоках наслідком дощів піднеслася вода. Осінні полеві роботи припинено. Грозить повінь від Серету, Бистриці, Сучави, Черемоша й Прута. В Чернівцях передмістя Калічанка під водою. На одній вулиці одна фабрика під водою. Хати при вул. Понаїти мають воду в пивницях. При вул. Виноградній земля зачала долі усуватися. Магістрат наказав евакуацію кількох хат.

— **Арештували адвоката.** У вівторок на приказ станиславівського прокуратора арештували адвоката д-ра А. Чорненка й аплікanta Осипа Бойчука. Закидають обом проступок із 97 § кк.

— **Перерва трамваевого руху у Львові.** У величезному возі, що віз сукно, полотна й хустки, зломилася вісь на вул. Коперника повише духовної семинарії. Наслідком того припинили були трамваевий рух довше як на годину.

— **Поліцай застрілив вязня.** В заг. шпиталі у Львові помер привезений з Ланів пов. Бібрка вязень з Бригідок, Ян Кубік з постріловою раною в плечах. Кубік, відсиджуючи кару за крадіж, дістав був відпустку з львівської вязниці на час пільних робіт. Коли речинець відпустки скінчився і вязень добровільно не зголосився в Бригідках, влада рішила приставити його примусово. Перед кількома днями Кубік, копаючи в полі бульбу, побачив поліцая і почав тікати. Поліцай вжив пальної зброї і ранив тяжко Кубіка, наслідком чого перевезли його до шпиталю.

— **Найнижча платня службовця.** Новий закон про платні державних службовців і функціонарів, що обовязуватиме від лютого 1934, вводить основну реформу платень. Основуватися вона буде на цьому, що платні складатимуться з двох

На протестаційному фронті.

РОГАТИНЩИНА.

Дня 2. X. ц. р. відбулася в Рогатині *нарада* відпоручників всіх т-в, на якій утворено Повітовий Комітет Ратунку України в Рогатині. У склад Комітету увійшли: посол Степан Кузик, голова, о. дек. Іван Щербанюк, заст. голови, мгр. Роман Шенкерик, секретар і члени Комітету: дир. Омелян Бачинський, др. Григорій Дмитрів, п. Михайло Ліщак і п. Анна Ратич. Комітет приступив негайно до праці в повіті.

Дня 15. ц. м. відбулося *протестаційне віче в Бурштині* для всіх громад бурштинського судового повіту. До президії увійшли: д-р. Ліщинський, мгр. Бароболяк і п. Давидів. На віцу зібралося понад 1.000 осіб, представників майже всіх сіл повіту. Реферат про політичне положення українського народу та про події на Великій Україні виголосив посол Степан Кузик. У дискусії промовляв п. Михайло Ліщак. Після того віче прийняло одноголосно протестні резолюції.

частин: із основної платні та функційного додатку. Додаток признаватимуть лише службовцям у чинній службі. Цілість платні буде така сама як досі. Основні платні в поодиноких групах будуть такі: група XII — 100 зол. місячно, XI — 130 зол., X — 160 зол., IX — 210 зол., VIII — 260 зол., VII — 335 зол., VI — 460 зол., V — 700 зол., IV — 1000 зол. місячно. Поза цією основною платнею службовці в чинній службі діставатимуть і функційні додатки. Додаток цей виноситиме найменше 15 зол. місячно та доходитиме до 25 зол. місячно, для керуючих відділів і заступників старостів до 100 зол., для старостів до 200 зол., а для начальників виділів до 250 зол. Емерити не одержуватимуть функційних додатків.

— Переїханий поїздом. На зал. стації в Сажавці (Станиславівщина) залізничий поїзд переїхав 21-літнього Сал. Віндлера з Коломиї. Тіло його колеса розірвали на дві части.

— Епільоґ заворушень у Лапанові. В краківському процесі проти 16 учасників подій в Лапанові оголошено присуд, яким кільканадцятьох обвинувачених засуджено на кари від 6 до 15 місяців вязниці з позбавленням горожанських прав на пять літ. Шістьох обвинувачених увільнили.

— Ще одна не хоче до академії. Крім Андрія Струґа також Казимира Іллаковичівна не прийняла місця в польській академії літератури. Умотивувала це недугою.

— Що буде з б. берестейськими вязнями? З варшавських міродатних кол повідомляють, що прокуратор кожного дня може видати приказ арештувати засуджених провідників Центролєву. Колиб виявилося, що котрийсь із них укривається, видадуть приказ відшукати його й арештувати. Колиб засуджений скривався, стріне його додаткова кара.

— 700 еміґрантів до Палестини. З Варшави виїхало крізь Львів і Констанцу до Палестини 700 жидівських еміґрантів. З Констанци поїдуть до Палестини кораблем.

— Що бачив американець в Радянщині? Кореспондент нюйорського „Таймса" в Радянщині, Волтер Дуранті, виїхав до Ростова над Доном і звідтам присилає до своєї ґазети помічення. В першій кореспонденції пише, що влада забирає збіже з півдня і висилає на північ, а в другій, що у фабриках раз на день таки дають страву. Хліб продають в Ростові незаконно, бо в законний спосіб не можна його докупитися. Ціна виносить по 2 рублі за один кільограм. Приватно продають навіть і білий хліб по 10 рублів, цебто 5 долярів, за фунт. Селянам не вільно продавати хліба, доки не сповнять своїх зобовязань для держави і не доставлять всього зерна, вимаганого урядом. Дуранті каже, що ці зобовязання відберуть дві пяті частини збору. В розмові з урядовцями Дуранті довідався, що багато населення прогнано з рідних околиць і відіслано на роботи до каналу, що лучить Біле Море з Балтійським, але вони можуть дістати назад своє право громадянства, коли покажуть свою льояльність в роботі.

— Всі до церкви. Визначні світські люди з Ню Йорку зорганізували комітет, якого гаслом є: „Всі до церкви!" На чолі руху станули жиди, католики й протестанти, а запросили на покровителя през. Рузвельта. Завданням того руху спонукати американську молодь запізнатися з релігійними засадами, щоби їх придержуватися в практиці. Ініціятори руху розпічнуть кампанію в той спосіб, що скличуть наперед прилюдне масове віче під голим небом на площі перед ратушем. Промовців уже поназначували, лише ще кардинал Гей не призначив свого священика. Але має це зробити в найближчих днях і тоді вже будуть заступлені всі три віри.

Про положення на Радянській Україні.

За останній тиждень (від 17. до 21. ц. м.) помістив „Манчестер Ґардіян" пять обширних статтей про положення на Радянщині, головно на Україні.

Статті пише офіціяльний представник М. Ґ. в Москві. Статті мають заголовок „По радянському краю: інформаційна подорож". Стаття з 19. ц. м. має підзаголовок „Гарний урожай на українських землях".

Стаття з 19. ц. м. писана з Полтави, про яку каже автор: „Полтава як і інші радянські міста находиться на спартанському пайку, наложеному амбітними змаганнями пятилітки. Мясо й товщі дуже рідко можна побачити, а як смакує цукор, більшість населення вже й забула. Зате пайки: хліба дістають регулярно (три-четвертини, або цілий фунт на день для урядовців і подвійно стільки для фізичних робітників); у важніших і більших фабриках причиняються до поліпшення прохарчування робітництва ще й місцеві їдальні (в залізничих робітнях і магазинах, в беконній та металевій фабриці); ціни хліба поза пайком упали зі своєї головокружної височини, на якій вони трималися минулої осени і зими і тепер можна дістати кільограм білого хліба за три рублі, а чорного, важкого житного хліба за два."

Далі подає автор інтервю з головою місцевого виконавчого комітету рад, Межуєвим. Цей голова запевнив кореспондента, що цього року був прегарний урожай і всякі побоювання голоду безпідставні.

На запит кореспондента, скільки правди є в поголосках про брак поживи, який давався відчути в полтавській окрузі минулої зими і на весні, Межуєв відповів:

„Елементи голоду були. Були й випадки голодової смерти. Але оповідання про вимирання з голоду населення, які появляються в еміґрантській пресі, це видумки. Найкраще запереченням тому, це наш вдачний весняний посів та добрі жнива тепер."

Межуєв призвав, що на центральних медичних стаціях Полтави було 2.400 хорих з голоду і що 10 відс. з них не вдалося врятувати.

В останній статті, яка появилася в М. Ґ. 21. ц. м., описує автор містечко Білу Церкву та села довкола нього. І тут, таксамо як на Полтавщині, урожай мав бути кращий ніж пересічний, так, що на одного робітника в колективному господарстві припадає від 10 до 15 фунтів збіжа на один робучий день. Коли хто пильно працює і призбирав яких 200 робучих днів на свій рахунок, то його пайок доходить біля тони або півтора тони збіжа. Про „добровільні" здачі автор нічого не каже.

Кореспондент відвідав село Шкарівку. Голова місцевого совіту, Никоненко, заявив кореспондентові, що за мин. рік померло в тій громаді (яка тепер начислює 1.975 душ) 250 осіб. Один з управителів колективного господарства „Інтернаціонал" поінформував англійського кореспондента, на його запит про смертність, що з 600 членів колективу вмерло за рік 70 осіб. Голод був і люди вмирали з голоду.

Про сам голод кореспондент **Манчестер Ґардіяна** пише так:

„Щодо питання про голод, то жаден чесний обсерватор, який дивиться отвертими очима, не може твердити, що в селах, які я відвідав, існує тепер голод, але не буде й заперечувати, що голод існував, і то немалий, а саме в перших місяцях цього року, головно в квітні й травні. У парі з голодом, розуміється, йшло загальне ослаблення людського орґанізму і податливість на пошесті. Це значно збільшило випадки смерти. Можна сміло сказати, що жадна провінція яких кількасот миль довкруги Москви не потерпіла стільки, що Україна і Північний Кавказ.

Комісаріят Хліборобства дав англійському кореспондентові деякі цікаві цифри про худобу на Україні. В році 1929 було на Україні 5,543.000 коней. В році 1933 (по закінченню пятилітки!) число коней впало до 2,77?.000. Число овець впало ще більше. В році 1929 було на Україні 6,652.000 овець, в р. 193? лишилось їх всього 1,543.000.

„Важко, щоб хтось, що сьогодні відвідує російське чи українське село, не відчув цієї повної драматизму зміни, не відчув подиху трагедії".

(УкрБюро, Льондон).

Розголос для справи переняв на себе звісний підприємець Баррон Колієр і переведе її одночасно по цілій Америці від океану до океану.

— Крадіж на залізничій стації. В ночі на 20. ц. м., коли дижурний руху на стації Розвадів пов. Тарнобжеґ вийшов до поспішного потягу Львів-Варшава, з почтового відділу щез мішок, в якім находилася готівка 5.547 зол. і рекомендовані листові посилки. Поліція арештувала нотованого злодія Едварда Мончку, у якого знайшла ключ, що надавався до почтового відділу. Дальше доходження викрило на полі біля Розвадова останки спаленої кореспонденції та довело до арештування спільників крадежі, Франца Мусяла і Франца Брика. Значну частину вкрадених грошей відобрано.

—o—

Дописи.

ЯВОРІВЩИНА.

Створення збіжевої кооперативи. Головною рисою анормальности нашої сільсько-господарської кооперації є те, що вона займається майже виключно імпортом у село фабрикатів, а мало уваги присвячує експортові із села продуктів сільського господарства. Вправді молоко і яйця вже (частинно) ввійшли у сферу зацікавлення нашої кооперації, але худоба і збіжжя — ці два головні продукти села — є ще „поза бортом" і тому є тереном спекулянтських махінацій на шкоду нашого рільничого населення. Лише де-не-де зроблено початкові кроки в тому напрямі, щоби кооперація обняла експорт головних продуктів села. До ряду тих перших кроків слід зачислити також почин Яворова в цілі створення збіжевої кооперативи. Цю гадку, віддану Філією „Сільського Господаря", зреалізовано формально на установчих зборах дня 2. жовтня ц. р. через прийняття статуту, впис членів і вибір першої Надзірної Ради кооперативи, якої метою буде скуповувати з сіл збіжа і постачати село добірним насінням, штучними навозами й рільничим приладдям. Закуплене збіжа кооператива буде старатися продати на більших ринках зерном, або в формі перетворів (мука, ґрис, крупи). Член кооперативи — продавець матиме таку користь, що зможе своє збіжа продати в кооперативі за найвищу ціну, яка є в дні продажі, чи пак зможе своє збіжа в кооперативі „заставити" за якусь квоту з тим, що продасть його кооперативі щойно тоді, як настане ще ліпша ціна. Уділ назначено малий, 5 золотих, платний в ратах, тому є змога притягнути в члени масово якнайбільше селян. Священики й інші інтеліґенти зі сіл повинні підтримати працю кооперативи й подбати про масове членство селян.

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" в Яворові. Дня 24. IX. ц. р. відбулися в Яворові Загальні Збори Повітового Кружка „Рідної Школи". Кружок удержує 25-ий рік ґімназію, має величавий двоповерховий будинок і велику, як на провінціональні відносини, бо 13.000-томову бібліотеку. Крім звичайних формальних справ Збори зайнялися матеріяльним положенням Кружка. Стверджено з приємністю, що Кружок зумів добути понад 10.000 зол. датків з громадянства та що сплачено старих довгів Кружка на квоту 6.330 зол. Одначе стверджено теж, що змогу сплати довгу добув Кружок головно через те, що завів попросту неймовірні ощадности коштом платень професорів та коштом конечного збільшування шкільних кабінетів. Хоч квота жертв — 10 тисяч золотих є досить висока, як на Яворів, то в зложенні її взяв дуже малу участь повіт, особливо сільська інтеліґенція, яка майже в цілости є вільна від складання щомісячного однопроцентового датку. Очевидно, що від того обовязку звільнила себе вона сама. Крім ухвал у напрямі збільшення фондів Кружка Збори ухвалили домагання до управи ґімназії, щоби вона навязала контакт зі своїми бувшими вихованками й щоби той контакт удержувала. Ця ухвала має на меті матеріяльні справи (виховники ґімназії по здобутті становища повинні датками піддержувати свою колишню школу), а також виховно-моральні. Ґімназія, формуючи душу свого вихованка цілих 8 літ, повинна й надалі в межах можливости цікавитися долею свого вихованця.

Нова кооперативна крамниця. Кооператива „Гарбарня" відкрила в будинку Народнього Дому в Яворові крамницю шкіри й упряжі. Шкіра є виробу власного. Торги крамниці показалися такі значні (щоби так і далі було!), що не стає власних виробів і тому „Гарбарня" — до часу свого поширення — покриває запотребування консументів частинно спроваджуваним товаром. В тій крамниці селянство має нагоду наглядно переконатися про ріжницю цін, що є тут і в приватних крамницях. „Гарбарня" приймає теж всякі шкіри до вироби на обув і кожухи.

Ч.

„БЕСІДА" Й ІНШІ ПОДІБНІ УСТАНОВИ Є МІСЦЕМ ТОВАРИСЬКИХ СХОДИН, ГУТІРКИ, ЛЕКТУРИ І ЗАБАВИ. АЛЕ ЦЕ НЕ Є ВИПОЗИЧАЛЬНІ РІДНИХ ҐАЗЕТ І ЙТИ ПІВ МИЛІ НА РІДНУ ҐАЗЕТУ, ЗАМІСЦЬ КУПИТИ ЇЇ ЧИ ПЕРЕДПЛАТИТИ, ЦЕ ПОВЕДІНКА НЕГІДНА ПОВАЖНОГО ГРОМАДЯНИНА.

ГАЗЕТА НЕ ВИХОДИТЬ ЗАДАРМО: РЕДАКЦІЯ, ПАПІР, ДРУКАРНЯ, КОРЕСПОНДЕНТИ, ЕКСПЕДИЦІЯ — ЦЕ ВСЕ ВИМАГАЄ ГРОШЕЙ!

СПОРТ.

КОМУНІКАТ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНОГО СУБРЕФЕРАТУ У. С. СОЮЗУ.

В неділю 29. жовтня п. р. відбудуться на площі Сокола-Батька осьтакі краєві змагання: 1. а) штафети мущин: 4×200 м., 3×1000 м., 100—200—400—800 м.; б) штафети жінок: 4×75 м., 60—75—100—200 м.; 2. триэмаг жінок. Крім цього відбудуться змагання мущин у 2 клясі, а саме біги 100 м. і 1500 м., скок у даль, мет кулею та диском і наведені вгорі штафети окремо для 2. кляси. Організація змагань: УССК. Зголошення: до суботи 28. жовтня в У.С.С., Домініканська 11. Початок змагань: год. 9. рано.

ІСПИТ СУДДІВ.

В суботу 28. жовтня в год. 19.30 (7.30 вечір) відбудеться в домівці У.С.С. іспит на суддів легкої атлетики. Провідники клюбів подбають, щоби всі, що брали участь у курсі, явилися до іспиту.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

Відень. Австрія — Ф.А.Ц. 2:2; Рапід — Лібертас 3:3; Вієнна — Гакоаг 3:1, Спортклюб — В. А. Ц. 3:1; Адміра — Вакер 5:2; Він — Донав 3:2.

Табеля мистецтв. 1) Адміра 12 пунктів, 2) Рапід 11; 3) Вієнна 7; 4) Австрія 7; 5) Донав 7; 6) Гакоаг 7; 7) ФАЦ 7; 8) ВАЦ 6; 9) Він 5; 10) Лібертас 5; 11) Спортклюб 4; 12) Вакер 4 пункти.

Прага: Спарта — Кладно 4:2; Славія — Вікторія Жіжков 3:2; Жідєніце — Чехія Карлін 4:1; Богеміенс — Вікторія Пільзно 2:1; Теплиці — Нахол 0:0.

Дуісбург: Німеччина — Бельгія 8:1.

Берлін: Північна Італія — Берлін 1:0.

—o—

На допомогу жертвам повені.

ВИКАЗ ЖЕРТВ Ч. 3.

Гр.-кат. Уряд Парохіяльний, Рошнів 5.77 зол.; Преосв. еписк. Чарнецький 10.00; Філія Союза Українок, Жовква 20.00; Товариства і Установи Янорова 120.00; „Комітет Милосердя" Павелче к. Станиславова 20.00; Гр.-кат. Уряд Парох., Солонка к. Львова 2.40; „Комітет Милосердя" Рибно к. Станиславова 20.00; Іван Ліщинський, Львів 5.00; Др. Станислав Дроздовський, Львів 10.00; Тома Водяний, Тернопіль 3.00; Осип Максимюк, Катовиці 10.00; Запомогове Т-во Укр. Жінок в Шікаго 61.50; о. Мих. Жарський, парох в Устріках Дол. 5.00; о. Ліщинський Микола, Стрий (збірка в церкві) 20.00; Союз Українок, Монастириска 2.50; Д-р Стефан Федак, Львів 10.00; Кухар Петро, Львів 1.00; о. Іван Іванчук, Товсте 12.00; Кружок „Союза Українок", Левандівка 36.55; Марія Колтонюкова, Львів 30.00; Церква, Волоське Село п. Болехів 21.50; Церква, Поляниця п. Болехів 7.70; Церква, Росточки — Кальна п. Болехів 4.00; Церква, Бордза п. Болехів 3.80, о. Михайло Олійник, Кальна 2.00; Церква, Бубнище п. Болехів 3.30; Я. К., Львів 10.00; Гр.-кат. Уряд Парох., Солонка 1.86; Пиетро Жук, Павлова 2.00, о. Кузнич Михайло, Добротвір 3.00; Гр.-кат. Уряд Парох., Жидачині 6.00; Львів, Сувортa 30.00; Гр.-кат. Уряд Парох., Заруддї 24.00; Гр.-кат. Уряд Парох. Михнівці 6.00; Гр.-кат. Уряд Парох. Перемиль 5.00; Петро Кухар, Львів 1.00. — Теперішній стан каси по виплаті допомог **799.00 зол.**

За КРАЄВИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ:

о. В. Лициняк в. р., голова. — **інж. Ю. Мудрак в. р.,** касієр.

Просимо дальше слати жертви до „Центробанку" у Львові і до Української Щадниці в Перемишлі.

—o—

Нові книжки й журнали.

ЖИТТЯ І ПРАВО, орган Союзу Українських Адвокатів і Товариства Українських Правників, ч. 3. вересень 1933. Рік VI. під начальним редагуванням д-ра Костя Левицького. Зміст: Пятиліття нашого видавництва; Проф. д-р М. Алерганд: Кілька слів про відношення к. п. до п'зніше виданих законів; К. Л.: Перший з'їзд делегацій Адвокатських Рад; Мгр. М. Бараболек: До § 113 ц. п. з. і арт. 1 права про устрій Загальних Судів; Л. Г.: III. Міжнародній Конгрес карного права в Палермі; Організаційний рух в С. У. А.; Союз адвокатів жидів у Львові; З життя української адвокатури; Бібліографія; Орзечення Найвищого Суду. Адреса Редакції й Адміністрації: Львів, Ринок 43.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 25. X. год. 7.30 веч. „Фрайляйн Доктор".

Четвер, 26. X. год. 7.30 веч. „Фрайляйн Доктор".

Театр Ріжнородностей.

Середа, 25. X. год. 7.30 веч. „Дика бжола".

Четвер, 26. X. год. 7.30 веч. „Дика бжола".

Кіна.

АДРІЯ: „Хатина дядька Томи".
АПОЛЬО: „Мушу тебе здобути" (Іван Кепура).
АТЛЯНТИК: „Кінг-Конг".
ВАНДА: „Москва без маски".
КАСІНО: „Осміх щастя".
КОПЕРНИК: „Пісня над піснями" (Марлена Дітрих).
КОЛІСЕЙ: „Дочка Сходу" та ревія „Останній карнавал".
МАРУСЕНЬКА: „Онкель Мозес" (Шалома Аша).
МІРАЖ: „Виклята жінка", „Ц. к. ковзанка сердець".
МУЗА: „Мата Гарі" (Грета Гарбо, Рамон Наварро).
ПАЛЯС: „Мушу тебе здобути" (Іван Кепура).
ПАН: „Мадярська рапсодія".
ПАСАЖ: „Острів таємниць" ; хор ґенелерсів.
СТИЛЕВЕ: „Королева скорости" та ревія „Веселий страгач".
ХИМЕРА: „Її Княжа Величність" (із Ліліяною Гарвей).
УТІХА: „Пірати степу" та ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 25. жовтня 1933.

Мор. Острава (263,5) 11.05 Концерт військов. орхестри, 20.00 Веселий вечір; **Братислава** (279,3) 10.10 Концерт; **Бреслав** (325) 17.40 Нар. пісні; **Міляно** (331,4) 17.10 Вокальний концерт, 21.00 „Лоренца Льомбарда" оп. Чіконіньо, 22.00 „Джанні Сікі" оп. Пучіні; **Брно** (342,1) 20.35 „Оповідання ліса" (концерт); **Рим** (441,2) 20.45 „Гарит Олена" оп. Офенбаха; **Беромінстер** (459,4) 19.50 „Вільний стрілець" оп. Вебера; **Прага** (488,6) 19.25 „Нашийник королеви" ком. Градинського, 21.25 Бетговенові сонати; **Відень** (517,2) 17.15 Спів фортепян, 20.35 Симф. концерт; **Мінхен** (532,9) 18.05 Спів; **Харків** (937,5) 8.30 Концерт для дітей, 9.00 15.30 Концерт, 13.50 Музика, пісні, 15.00 Популярні увертюри, арії.

Четвер, 26. жовтня 1933.

Братислава (279,3) 16.15 Пісні, 17.50 Спів; **Міляно** (331,5) 13.45 Музика; **Брно** (342,1) 16.00 Концерт; **Білгород** (437) 19.20 Пісеньки; **Рим** (441,2) 20.45 Камеральний концерт; **Прага** (488,6) 19.30 „Опир у замку" оп. Крички; **Відень** (517,2) 19.05 Військ. орхестра, 22.05 Солісти; **Рига** (525) 19.05 „Княжна Маріца" оп. Кальмана; **Мінхен** (532,9) 14.30 Любовні пісні з XVII ст., 21.00 „Гарна Галатея" оп. Суппе; **Будапешт** (550,5) 12.05 Циг. орхестра, 19.30 Оп. орхестра; **Харків** (937,5) 9.00 Нар. музика, 9.30 Жив. гумор, 10.30 Концерт для дітей, 13.50 Комедія муз. 15.00 Кам. музика, 16.00 Театр. артисти, 17.20 Трансм. з опери.

Львівське радіо.

Середа, 25. жовтня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 11.45 Комунікати, грамофон; 12.05, 12.38 Ревія й театр (грам. плити); 12.30 Полудневий деннник; 12.35 Метерольог. вістки; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Грамофон; 15.55 Фортепян; 16.10 Для дітей: „Голубка в суповім гнізді"; 16.40 Листи. програми; 16.55 Маловідомі симф. твори („Дон Кіхот" Р. Штравса, з грам. плит); 18.00 „Світ вічної темряви", 18.20 Пісеньки (хор Дана); 19.05 Всячина; 19.25 Машина й поезія; 20.00 Приємна година (пісеньки, гітара); 20.45 Від цісарської колиски до шафоту; 21.00 Солісти (фортепян, спів); 21.20 Фортепян; 22.00 Спортові вістки; 22.10 Відчит в есперанто: „Торунь і Коперник"; 22.30 Танкова музика; 23.05 Найгарніші твори з грам. плит.

Четвер, 26. жовтня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05 Фортепянові твори з грам. плит; 12.35 Шк. поранок (музика, спів); 15.30 Господарські вістки; 15.40 Сальонова музика; 15.45 Збіжева біржа; 16.55 Музичні архитвори 16—20. століття; 17.50 Театр. фейлетон; 18.00 Господарські справи; 18.20 Авдиція; 19.05 Всячина; 19.25 Актуальний відчит; 20.00, 21.15 Вечір І. Штравса; 21.00 Політехн. скринька; 22.00 Спортові вістки; 22.10 Танкова музика; 23.05 Найзвісніші твори з грам. плит.

—o—

БІРЖА.

ГРОШІ.

Банк Польський платив у вівторок за доляра 6.10 зол. У приватних оборотах платили 6.15—6.17 зол.

Золото: доляри 9.03—9.06, фр. фр. 36.50 до 36.70, дукати 83.25—83.50, корони 37.50 до 38.00, рублі 46.80—47.20.

Срібло: корони 0.30, фльорени 0.70, рублі 1.20.

Льондон 28.83, 28.71, Париж 34.87 і пів, Цюріх 172.60, Берлін 212.75, Амстердам 359.55, Нюйорк кабель 6.21, Нюйорк чеки 6.19.

ЗБІЖЕВА БІРЖА.

	Ціни з. Підволочиська	льоко Львів
Ячмінь на мл.	11.00—11.25	12.25—12.50
Гречка на мл.	17.50—18.00	
Льон	34.00—35.00	
Сім'я кон.	24.00—25.00	
Висівки житні	6.50— 6.75	6.50— 6.75
Висівки пшен.	6.25— 6.50	7.00— 7.50
Висівки пш. груб.	6.50— 6.75	

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 24. X.: масло пр. з. зол. 2.90, молоко 10 сот., сметана 90 сот., яйця 4—4.10 зол. за копу. Тенденція на масло і сметану утримана, на молоко і яйця сильна.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає.

ФОТОГРАФУВАТИ вчу системою індивідуальних лекцій. Теорія, техніка знимання, конструкція модерних апаратів, практичні вправи, лябораторія, поради й вказівки. З провінції через кореспонденцію. Зголошення до Адміністрації для „ФОТО 55". 503 2—2

МЕШКАННЯ трипокоєве, сонячне, комфортове, Потоцького 112, зараз до винайму. Шевчук, Зеленіе. 507 1—1

Читайте „Діло"!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Спеціяліст у внутрішних недугах
Д-р ФЕЛІКС ГАН
ЛЬВІВ, БАТОРОГО 12. ТЕЛ. 84—45.

Робітня футер
Юліяна Глушевського
ЛЬВІВ, УЛ. КОПЕРНИКА 16. II. ПОВ.
Тел. 54-46.

ВІДОМА У ЛЬВОВІ
кравецька робітня
Василя Ґресяка
перенесена на ВУЛ. СИКСТУСЬКУ Ч. 23, III. СХОДИ, І. ПОВ.
Приймає замовлення на 40 проц. дешевше на мужеські убрання, реверенди. Найліпші матеріяли на складі. 463

Надсилайте передплату за листопад !!!

До Ч. Кг. 1032/32.

В звязку з веденням проти нас поступовання карного перед городським судом в Отинії до ч. Кг. 1032/32 за поповнення переступства зі статті 255 кн. складаємо таку

ЗАЯВУ:

В протоколі списаному з нами, з т. з. о. Наконечним Осипом і Олександром Атановським в присутности начальника Відділу Маслосоюзу Олександра Іриндия 12. 9. 1933. в Отинії відступлений опісля Ревізійному Союзові Укр. Кооператив у Львові зробили ми п. д-рові Дрогомірецькому, голові Надзірної Ради Районової Молочарні в Отинії оці закиди, а саме:

Ми нижче підписані закинули в тому протоколі п. д-рові Дрогомірецькому, що донесення до Прокуратури в Станиславові на о. Наконечного в справі грошевої лихви зробив п. д-р Дрогомірецький, і згідно донесення то зроблено за його відомом і порозумінням, що п. д-р Дрогомірецький інтервеніював на постерунку поліції як у повищій справі, так і в цілі евентуального придержання о. Наконечного, що п. д-р Дрогомірецький є спричинником спрямовання повищої справи на невластиву і для кооператив незвичайно шкідливу дорогу.

Ми нижче підписані стверджуємо, що закиди повищі, нами видвигнені, які могли підірвати авторитет п. д-ра Дрогомірецького, так в його фаховій як і суспільно-громадянській ділянці праці, зробили ми на підставі ошибочних інформацій третіх осіб, інформацій нами вперед не провірених. Закиди ті цілковито вестійні і незгідні з правдою.

За ту повищу обиду, заподіяну нами на підставі мильних інформацій третіх осіб, перепрошуємо п. д-ра Дрогомірецького і вище згадані закиди в цілости відкликуємо.

З нагоди мирного полагоднання повищої справи зобовязуємося зложити на будову Народнього Дому в Отинії квоти, а то я о. Осип Наконечний квоту 100 зол. а я Олександер Атановський квоту 50 зол. до дня 1. І. 1934.

Титулом коштів спору складаємо квоту 128 зол. 50 сот. на руки п. д-ра Дрогомірецького.

Отинія, 2. жовтня 1933.

о. Осип Наконечний,
Олександер Атановський

Ширіть наш часопис!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол.	0.15
1 „ однопшальтовий надіслане і некрольоги	„	0.40
1 „ „ в тексті і новинках	„	0.45
„ „ на першій сторінці	„	0.55

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні по	зол.	0.15
купно продаж, виміна і т. и.	„	0.10
шукаючі праці	„	0.08

слова текстові друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол.	300.—
„ „ 1/2	„	200.—
„ „ 1/4	„	110.—
„ „ 1/8	„	60.—

Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик. — Видає Видавнича Спілка „Діло". — З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.